

မိလ္လာပီ.အေ.အေ.ဆန်း:

ကလေးများ:

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း

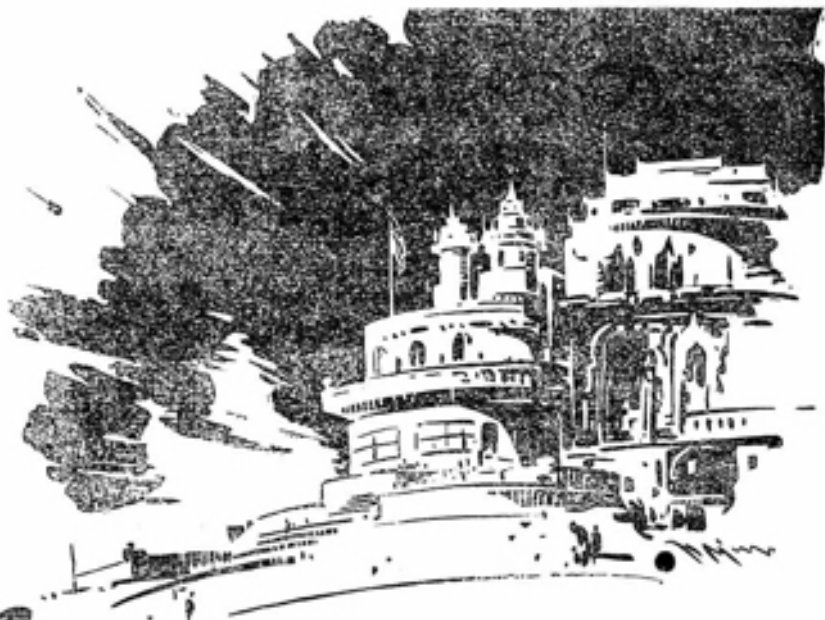
ကဗျာများ

၁၉၆၄ ခု၊ အာဇာနည်နေ့

ပြန်မာနိုင်ငံ တော်လှန်ရေးအစိုးရ၊ ယဉ်ကျေးမှုဌာန၊
ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းပြတိုက် ထိန်းသိမ်းရေးကော်မတီက ထုတ်ဝေသည်။

မာတိကာ

၁။ အာဇာနည်ဗိမာန်		သခင်ကုန်းတော်မှိုင်း		၁
၂။ အာဇာနည် (သံချို)		ဟံသာဝတီ ဦးဘရင်		၇
၃။ ချစ်တဲ့သူငယ်လေ		ဇေယျ		၁၁
၄။ ကျေးဇူးဆပ်လော့		ရန်ကုန်		၁၅
၅။ ပြောလိုက်ပါဘိ ဟောပါဘိ		ဇော်ဂျီ		၁၈
၆။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း (အတိတ်နှင့် ပစ္စုပ္ပန်)		မင်းသုဝဏ်		၂၁
၇။ ဇာနည်ခွေး		နုယဉ်		၂၂
၈။ ၁၉ ဇူလိုင်		ထွန်းနေနွယ်		၂၄
၉။ ဥယျာဉ်မူးတဲ့		မင်းယုဝေ		၂၇
၁၀။ ကျေးဇူးဆပ်ချိန်		ဘုတလင်ချစ်လေး		၂၈

အာဇာနည်ဗိမာန်

ဪ.....အဆောင်ဆောင် နန်းတွေ ကြငန်း
 တွေနှင့် နှော
 အခေါင်မမြန်းခင်က အောင်စာတမ်း ချိုစေဘို့
 အောင်ပန်း ညှို့ရရွာတဲ့
 တောင်ကမန်း တို့ဗမာမှာ အဟောင်း သံသရာ
 အငုတ်တွေနှင့်

အောင်ဆန်းကို မသာမယာဟာ ၎င်းကံကြမ္မာ အလုပ်ပေထင့်
 သောင်းမြန် မရဏာစမုတ်မှာတော့ ချုပ်သန့် ယင်းအလိုတွင်
 ဒေါင်းလံပုဝါအုပ်ပါလို့ ကျုပ်ဖြင့် သင်္ဂြိုဟ်ချင်။ ။

ဪ.....တပည့်အရင်းတွေမို့ ကဝိမတင်းနိုင်ဘူး၊
 သတိကင်းကာ မျက်ရည်ကျကျပြီး၊
 ခက်ကပြီ လက်ဆည်မရနိုင်ဘူး၊
 သောက ဘလောင်ဆူတော့ တောင်ဇမ္ဗူပုဂံခေတ်ဆီက၊
 ယခေါင်မူ ယမန်သနစ်တွေပေါ့၊
 ရန်အဖြစ်မကွဲ မနွေးသနော် တသောင်း ဒီဇမ္ဗူရမ်းနေကြ၊
 ကျန်ရစ်တဲ့ မြေးတော် အလောင်းစည်သူရဲနန်းကိုဖြင့်၊
 လူကြမ်း ခပြတွေ ကြမ်းလာရမ်းလာတဲ့ အရေးတွင်မှ၊
 ဘေးအပေါင်းကြီးစွာ ဝေဒနာ အစုံနဲ့၊
 သွေးချောင်းစီးကာ သေရှာပုံရဲ့ပြင်၊
 ရွှေမြန်မာဘုံမှာ အမင်းမင်း သမတတွေနဲ့၊
 သတင်းလှတဲ့ အင်းဝရာဇာအမှန် သာလွန်မင်းကိုမှ၊
 သားရင်း ရှင်တရုတ်ကယ်က၊
 ရှင်ဘုရင်လုပ်မယ် အကျယ်ဇယားတွင်ဖြင့်၊
 ဒဝယ်သားတွေ ဗိုလ်ဝင်ခံလို့မို့၊
 ဟိုအရင်ယမန် နန်းတော်စီးစဉ်က၊
 အပျက်ကြီးပျက်ကာ အသက်ခန္ဓာတွေဆုံးပဲ့နဲ့၊
 တထုံး နောက်တနဲ့မှာတော့၊
 မင်းရဲရန္တမိတ်ခမြာမှာ ညီသနင်းပေပေါ့၊
 ပြည်မင်းဂုဏ်ခံလို့၊
 မှန်မှန်ဆန်ဆန် ပုန်ကန်တဲ့ အတိုင်းရဲ့ပြင်၊
 တလိုင်းနယ် ရွှေပြည်တခွင်မတော့၊

မွေစေတီဘုရင် လက်ထက်တုန်းဆီက၊
 လက်ရုံးရည် တသိန်လျှမ်းပေတဲ့၊
 သမိန်ဘရမ်းဆိုသူ စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကိုဖြင့်၊
 မဟုတ်တရုတ် အကောင် တေလေတစ္ဆေကိုက်တာနဲ့၊
 ဪ.....ဖွေဖွေရွာရွာ မကျေစရာပေပေါ့နော့၊
 မရေမရာ သေရွာဆိုက်သလိုပါ၊
 အခိုက် အခါတူလို့မို့၊
 ဆရာတမူ မကြာမကြာ လွမ်းရပါတဲ့၊
 ဘမရာအဆူဆူ ကြာကြွန်းတွေနှင့်၊
 မြန်မာဇမ္ဗူ အညာမန်းတွင်ဖြင့်၊
 ငါတလူ ငါသရမ်းရောမဟဲ့လို့၊
 သာခန်း ပလ္လင်ညွှန်းပြီး၊
 မြင်ကွန်းပိုင် သူပုန်ထစဉ်က၊
 ကြုံရသူ မသာတော်နှင့်၊
 ပမာသော် တူတယ်လို့ နှိုင်းမိတယ်၊
 ရိုင်းသနဲ့ အတိတ်ယခင်လိုနော်ကွယ်၊
 စကိုင်းတပဲ ဂိုဏ်းအဖွဲ့တွေနဲ့၊
 မှိုင်းရွဲစိတ်ထင်။

မင်းစိတ် မင်းမာန် အကြံအဖန်တင်းလိုက်ပုံက၊
 အင်္ဂလိပ် ယင်းကျပန် နှစ်တန်ရှင်းပါလို့၊

ရန်ခပင်းကိုတဲ့ မောင်းကာနှင်၊

ဒေါင်းမြန်မာတခွင်မှာဖြင့် ယခင်သဘော၊
တကောင်း ရာဇဝင်ကိုတဲ့ ဆက်ချင်သကော။

နန်းမြို့တည်ရန်၊

မှန်းလို့ရည်ကာသန်တဲ့ ညီလာခံ ဗိုလ်ရှလဲ့တွင်မှ၊

ထိုထိုလူခပဲကို မကြည်ညိုတဲ့၊

ဝသီအလို တဖြေးဖြေးရှူးမဟဲ့လို့၊

တနှေးနှေး မူးမူးပြီး ခွေးဘီလူးလို အကောင်မိုက်တွေက၊

ဪ.....အမှောင်စရိုက်ကယ်နှင့်၊

ပြောင်ပြောင်ဘဲ မိုက်မပေါ့လို့၊

ပြောင်ကိုက်သဟာမှာ ယာယီယတြာအချိန်နဲ့ ဇာတာမှိန်လို့မှီ၊

ဂဏာမငြိမ် တာဝတိန်ယွန်းကြပေါ့၊

ဖြေမကြည် နေရီတော့လွမ်းစေဘို့၊

မြန်မာပြည်ပေါ်ကို ဓမ္မစည်တော်ရွမ်းချိန်မှီ၊

အစွမ်းကုန် သည်တခါဖြင့်၊

ပြည်ရွာ ညီညာဘို့ အလုပ်ပေပါ၊

သုဿန် တံခွန်စောင်းရရှာတဲ့၊

ရုပ်အကျန် ခုနစ်လောင်းရယ်နှင့်၊

အလွန်ကောင်းစွာ ကမ္ဘာတည်မည့်၊

အာဇာနည် ဗိမာန် ပုထိုးကိုဖြင့်၊

ပါရမီ အဓိဋ္ဌာန်တမျိုးရယ်နှင့်၊

ဦးစီးကာ ဆရာကန်တော့ချင်ရဲ့၊

မြန်မာမတော့ ပူစရာဘို့၊
တဗျူဟာ အောင်ခမန်းတင်မ၊
လူမသမာ အမှောင်သန်းချိန်မှို့၊

သောင်ကမ်းမှို့မှို့ဆီက၊

ဖေါင်နန်းကူးဘို့နှင့် အကြေဂုန်တည်းဟူသော ရေစုန်မျောလေရွဲ့၊
ဪ.....တောင်နန်း မြောက်နန်း အဆောင်ဆောင်ကြွင်းနဲ့၊
အခေါင်မမြန်းရင်က အောင်ပန်းညို့ရရှာတဲ့၊
အောင်ဆန်းတို့ သေပုံနှမြော။

သခင် ကိုယတော်မှိုင်း။

အာဇာနည် (သံချို)

(၁) သောင်းဇမ္ဗူလကျိာခ၊

ဌာနတမ္ဘဒိဟု၊

မြန်ပြည်တွင်တဂုဏ်မျှ၊ တွေ့ကြောင့်၊

ဂရို သင်္ချာဝင်တဲ့၊

မင်္ဂလာ ယင်းရွှေချောင်းငယ်က၊

မြောက်စောင်းနှင့်ရွှေပြပျို၊

ဝန်းမြောင်ကာ တပွဲထူးတာက၊

ပဲခူးခေါ် ရိုးမကြီးမှာတော့၊

ကာဆီးကာ ပြိုင်တူကျွန်းတာကြောင့်၊

လူစမ်းဂုဏ်ရည်ချွန်တို့၊

ဇာနည်မွန်ဖွားရာမြောက်ပါတဲ့၊

မြို့နတ်မောက်မည်နာမာ၊

ရှည်ကမ္ဘာတွင်သမိုင်းမှာ၊ နှိုင်းတူမရာ။

(၂) နာယက ဆဋ္ဌဂုဏ်အင်နှင့်၊

သုတော်စင်ခုနစ်ပါး တရားဆင်ခြင်တဲ့၊

မျိုးနွယ်ဝင် ထိုကဗျားလာရ၊

ယောကျ်ား အာဇာနည်ဟု၊

ဘာမထေရ် ရန်ခလုတ်ကိုတော့၊

ကျူငုတ်ပါ မကျန်ရှင်းနိုင်တဲ့၊

ခပင်းမောင်ရွှေကန်နှင့်၊

ဂလိပ်မွန် ကိုရွှေအင်းငယ်ပြင်၊

မြင်ပြင်းဘွယ် တကယ်ညစ်ပါတဲ့၊

ဖက်ဆစ် ရွေ့လျပ်နဲ့တို့၊

မကျန်နီ ရန်စည်ပြုန်းရန်ဘို့၊

စံမမှီ နန္ဒီထုံးငယ်ပြင်၊

နှလုံးရည် မဟော်သွင်သို့၊

မြော်အမြင် ကွက်ကျော်ရှုနိုင်တဲ့၊

မမှုရန်ဟူက၊

နလံထူ ပြန်မူ၍ မကျူးရအောင်၊

မီးရှူးမာတာမြင်လို့၊

ငယ်မည်တွင် မောင်ထိန်လင်းငယ်က၊

မယွင်းတန်ဆောင်လျှမ်းစေဘို့၊

အောင်ဆန်း အမည်ပြောင်ခဲ့၊

ဗိုလ်မင်းရောင် သူ့ အဖိုးလိုပ၊

အမျိုးဂုဏ် ကမ္ဘာထွန်းစေမည့် မော်ကွန်းစာ။

(၃) တစ်သုံးသည့်ခုနစ်(၁၃၀၇)စွန်း၊

ပေါ်ထွန်းကောဇာဦး၊

ပြောစရာ မောင်ငပုငယ်တို့၊

လူမှုဆန့်ကျင်လို့၊

မျိုးပုံယင်မြန်မာနှင့်၊

ဘာသာ သာသနာက၊

အဖြာဖြာ နိုင်ထက်စီးပါလို့၊

အပြီးတိုင်လုယက်ကျန်း၊

ညှဉ်းပန်းကလူပြုတာကြောင့်၊

မရွှေရက်နိုင် သည်အရေးငယ်နှင့်၊
 ဝန်လေး လွန်အခါက၊
 နှစ်တရာ ကျွန်ဘဝကိုဖြင့်၊
 သည်တခါ ရည်တာရစေဟု၊
 အဓိဋ္ဌာန် စိတ်ကြံဆသည့်ပြင်၊
 ကာယကိုယ်တိုင်ပါ၊
 လက်နက်ကိုင် ရဲဘော်များငယ်နှင့်၊
 ဝင့်ကြွားဗလောင်ဆန်တဲ့၊
 မောင်ဂျပုန် ဖက်ဆစ်ပေါင်းကိုလှ၊
 ထောင်းထောင်းဆော်နဲ့တဲ့၊
 မဟော်ဉာဏ် ဗိုလ်အောင်ဆန်းကိုဖြင့်၊
 တခန်းကြည်ညိုလို့၊
 သူ့နည်းကို တကယ်လိုက်ပါမှ၊
 သိုက်မြိုက်မည့် တို့ဗမာ၊
 ရှည်ကြာလို့ဂုဏ်မွှေး။

(၄) တကယ်ပင်၊
 မျိုးဂုဏ်ကိုဆယ်တင်လို့၊
 တို့ပြည်ခွင် လွတ်လပ်ရေးကိုလှ၊
 မနွေးရည်ရာသို့၊
 ကြည်သာစွာ အမြန်ရစေဘို့၊
 ပြည်မ ပြည်နယ်နှင့်၊
 ပင်လုံဝယ် လက်ကိုလှမ်းသည့်ပြင်၊
 တခန်းသခင် ဖြစ်စေဟု၊

ရည်လစ်ခါ ကိုယ်တိုင်ကြိုးတာကြောင့်၊
 အမျိုး ဂုဏ်ရောင်လျှပ်ပါလို့၊
 လွတ်လပ်မြန်ပြည်ဟု၊
 အရှည်ပင် ကမ္ဘာပေါ်၌၊
 နို့ကျော်အောင် တလှိုင်လှိုင်ပါ၊
 တကြိုင်ကြိုင် ရနံ့မွှေးခဲရ၊
 အရေးရှင် ဗိုလ်အောင်ဆန်းမှာဖြင့်၊
 လူသွမ်းမသမာကောင်တို့၊
 တဏှာမှောင် မိုက်မလင်းတာကြောင့်၊
 မြင်ပြင်းတုဿာဖြင့်၊
 အဘိဇ္ဇာ စိတ်မှာစောကာပ၊
 မနိပ်စွာ မိစ္ဆာသဘောငယ်ကြောင့်၊
 အတောဘယ်မသတ်နိုင်လို့၊
 ဇိဝိန်ကို ရည်ချိန်လို့ဖြတ်လေပေါ့၊
 လူ့ရပ်တွင် ဘယ်မပြုနိုင်တဲ့၊
 ဂရုကံ ရောမ ဟာမျှ၊
 ရှုကာကြုံ အခြေမသမာလှတာမျှ၊
 အစိုင်းကောင်တွေကို နှိုင်းဆောင်လို့ မပြနိုင်ဘူး၊
 (သခင်မှိုင်းရေ) တွေးဆလို့ဆွေး။

ဟံသာဝတီ ဦးဘရင်။

ချစ်တဲ့သူငယ်လေး

ချစ်တဲ့သူငယ်လေး၊ လုပ်သားလူကောင်း၊ ပေါင်းသဟာတို့လေး။ ။ တ
 ထောင်ငယ်မှ ကိုးရာ၊ လေးဆယ်ငယ်သာသည်၊ စွန်းပါ ခုနစ်၊ သက္ကရာဇ်တွင်၊
 ပြည်ချစ်ဇာနည်၊ မိစ္ဆာလူပျက်၊ သူ့လက်ချက်ကြောင့်၊ အသက်စွန့်ခဲ့၊
 မြန်းကြရှာသည်၊ ပြည်သူလုပ်သား၊ သံဝေပွါး၍၊ မှတ်သားကြလေ၊ တို့တ
 တွေ။

အောင်ကြောင်းတဲ့ အောင်စေ။ ။ သူတို့ကျေးဇူး၊ မထိမိမြူးဘဲ၊ အထူး
ဆပ်ရန်၊ တာဝန်တို့မှာ၊ ကြီးလှစွာလေ၊ တင်ခဲ့ပေသည်၊ တွေဝေမဲ့ကင်း၊
တို့ခင်းမှု၊ အယူပြောက်ကျား၊ မလွဲမှားဘဲ၊ တသားတည်းပြု၊ ပြည်ထောင်စု
ကို၊ ယုယစိတ်သန်၊ တို့အားအန်ဖြင့်၊ လမ်းမှန်ရောက်စေ၊ မသွေ ရွေ့သို့၊
ညီတူလက်တွဲ၊ ဇာနည်ဇွဲဖြင့်၊ နှံ့ကြစို့လေ၊ ပြည်သူ့အပေါင်း လုပ်သား
ကောင်းတို့လေ။

ချစ်တဲ့သူငယ်လေ၊ လုပ်သားလူကောင်း၊ ပေါင်းသဟာတို့လေ။ ။
တို့လွတ်လပ်ရေး၊ အသက်သွေးကို၊ ပိုက်ထွေးရင်ခွင်၊ မြဲမတင်ကြောင်း၊ ဖြူ
စင်ပြန့်ပြူး၊ ရွှေနှယ်ဦးလို့၊ မြူးကြရမယ်။

မိစ္ဆာဉာဏ်သွား၊ စိတ်ပြောက်ကျား၊ တို့ကား ပစ်ပယ်ဖျောက်ရမယ်။
ရွှေသို့လှမ်းချီ၊ မြေမညီလျှင်၊ ညီအောင်ညှိ၍ တက်ရမယ်။
ခလုတ်ကန်သင်း၊ ကန့်လန့်ခင်း၊ အကြွင်းမရှိပယ်ရမယ်။
အမြတ်ကြီးစား၊ လူတလွှား၊ စိတ်ထားပြောင်းအောင် ပြင်ရမယ်။
တို့လယ် တို့ယာ၊ တို့ဝမ်းစာ၊ ညီညာအားတိုက် စိုက်ရမယ်။
တို့စက်တို့ရုံ၊ လုပ်အားပုံ၊ လက်စုံတွဲ၍ လုပ်ရမယ်။
ပြည်သူ့ စီးပွား၊ ပြည်သူ့စား၊ ပြည်သားအပိုင် ဖြစ်ရမယ်။
တိုင်းပြည်စီးပွား၊ တို့ခွန်အား၊ တို့ကားတည်ဆောက် မြဲရမယ်။

စိတ်ကိုသို့ပြင်၊ အမှန်မြင်၊ လိုအင်လမ်းကြောင်း၊ တိမ်းမစောင်း၊ အပေါင်း
ပြည်သူ၊ စိတ်တူသံပြိုင်၊ သီချင်းအိုင်နှင့်၊ မြိုင်မြိုင်ရွှေသို့၊ လှမ်းကြရီလေ၊
ပြည်သူအပေါင်း၊ လုပ်သားကောင်းတို့လေ။

ဇေယျ။

ကျေးဇူးဆပ်လော့

မြန်တိုင်းနဂရာ၊ သမိုင်းမှာလျှင်၊
 ဘယ်ခါကမျှ၊ မပေါ်ရသည့်၊
 ဆိုးစွကျန်တွင်း၊ သက်ဆင်းမွန်းနစ်၊
 နှစ်ပေါင်းတရာ၊ ကာလတာဝယ်၊
 မြန်မာတိုင်းဖွဲ့၊ လူနင်းပြားတို့၊
 ရှည်လျားကာလ၊ လွတ်လပ်ရအောင်၊
 ကြိုးပမ်းဆောင်စဉ်၊ ရောင်ဝါထိန်လင်း၊
 နေမင်းပေါ်လာ၊ ကဲ့ပမာသို့၊
 အာဇာနည်စစ်၊ ပြည်ချစ်ခေါင်းဆောင်၊
 မြတ်အခေါင်သည်၊ ရွှေဆောင်ပြုကာ၊
 မြန်မာပြည်ထောင်စု၊ လွတ်လပ်မှုကို၊
 အားစု အင်စိုက်၊ တိုက်ခိုက်တော်လှန်၊
 နယ်ချဲ့ရန်မှ၊ ဝေးလံလွတ်ကင်း၊
 အမှောင်တွင်းမှ၊ ရှင်းရှင်းထွက်ရ၊
 လွတ်လပ်ကြ၏၊ ကြီးစွကျေးဇူး၊
 ဂုဏ်အထူးကို၊ ချီးကျူးမကုန်၊
 မြေဝသန်နှင့်၊ နှိုင်းတုံမြင့်မိုရ်၊
 မကပို့သည်၊ ဗိုလ်ချုပ်ဖခင် အောင်ဆန်းတည်း။
 စံနှိုင်းစရာ၊ မရှိပါဟု၊
 ကမ္ဘာလုံးက၊ အံ့ဩရသည့်၊
 ဒို့ဖ ဗိုလ်ချုပ်၊ သူ့သရုပ်ကို၊
 ဖော်ထုတ်စဉ်စား၊ ဆင်ခြင်ပွားစို့၊

စား ဝတ် နေမှု၊ အစုစုကို၊
 ဂရုမထား၊ လူနင်းပြားနှင့်၊
 တသားတည်းသာ၊ နေတတ်ရွာ၏၊
 အာဏာမလို၊ ထက်ကိုမမုန်း၊
 မငမ်းခွင့်ရေး၊ မတွေးစည်းစိမ်၊
 နှလုံးအိမ်တွင်၊ ကြိမ်ကြိမ်စဉ်းစား၊
 စာရေးသားရန်၊ စိတ်အားသန်ခဲ့၊
 ပြည်မြန်လွတ်လပ်၊ ရတံလတ်သော်၊
 ချဉ်းကပ်တောရွာ၊ အေးငြိမ်းစွာတွင်၊
 စာပေရေးမှု၊ ဓိဋ္ဌာန်ပြု၏၊
 ပြည်သူ့ အကျိုး၊ ဆောင်သည်ပိုးစဉ်၊
 အပ်ကျိုးတချောင်း၊ ယောင်းမတတို့၊
 မရလိုသည့်၊ ဗိုလ်ချုပ်နှင့်သာ၊
 နှိုင်းစရာမူ၊ ပမာမင်းကြီးရန်နောင်တည်း။

ကံရိုင်းကြမ္မာ၊ ဆိုးလှစွာကြောင့်၊
 မသမာလက်ချက်၊ ခန္ဓာပျက်ရ၊
 ချိန်ကာလကား၊ ထောင့်ကိုးရာလေးဆယ်၊
 ခုနစ်ဝယ်တွင်၊ ခေါ်ဖွယ်ဇူလိုင်၊
 မိုးဖြိုင်သွန်းရွာ၊ ဆယ်ကိုးမှာတည့်၊
 ကြီးစွာကျေးဇူး၊ ဂုဏ်အထူးကို၊
 ချီးကျူးတသ၊ သတိရမှု၊
 ဆန္ဒဗိုလ်ချုပ်၊ ထိုအလုပ်ကို၊
 အားထုတ်လိုက်နာ၊ ဆောင်ရွက်ရာ၏၊

မြန်မာတိုင်းဖွါး၊ ပြည်ထောင်သားတို့၊
 ကွဲပြားမရှိ၊ မြင်လိုတိ၏။
 နှုတ်ဝမ်းစာ၊ စုတ်ချာအိုးအိမ်၊
 ရောင်မှိန်အဝတ်၊ မွဲငတ်အလုပ်သမား၊
 လယ်သမားတို့၊ ဖွံ့ထွားချမ်းသာ၊
 ဆန္ဒာတောင့်တ၊ တွေ့လိုလှ၏။
 မွေးဖ ဗိုလ်ချုပ်၊ အားထုတ်တောင့်တ၊
 အဝဝကို၊ စေ့ငြိမ်းပြေ၊
 ဆောင်ရွက်လေလျှင်၊ မည်ပေကျေးဇူး ဆပ်ခြင်းတည်း။

ရန်ကောင်။

ပြောလိုက်ပါဘိ ဟောပါဘိ

ငါ့ညီပြောင်ဝင်း၊ မောင်သစ်ဆင်း၊
မင်း၏သက်လွယ်၊ မင်းသားငယ်သည်၊
သက်နှစ်ဆယ်ပင် ပြည့်ခဲ့ပြီ။

သူသုံးနှစ်သား၊ ဖေါ်ချင်းများနှင့်၊
အူယားဖါးယား၊
ကစားရာမှ၊ နွားရုပ်ချ၍၊
နတ်ကျသည့်သွင်၊ မင်းရင်ခွင်သို့၊
ပြေးဝင်ပုန်းလာ၊ သူ မှုထုကို၊
ငါမြင်ခဲ့၏ မှတ်မိ၏။

မိုးကစိုစို၊ ကျီးအုပ်ပြို၍၊
 ထိုမှကျမှ၊ တို့လမ်းမတွင်၊
 ပျံ့ကြဝဲကြ၊ ငရဲထသို့၊
 အုံကြမည်အာ၊ မသာယာကို၊
 ငါကြားခဲ့၏၊ မှတ်မိ၏။

ထိုနှောင့်ပင်၊ ထိုချိန်ထင်၏၊
 သခင်အောင်ဆန်း၊ ပြည်သူ့ပန်းသည်၊
 ပွင့်လန်းခါစ၊ ကြွေလိုက်ရ၏၊
 မြေခသတင်း၊ မိုးကြိုးခွင်းသို့၊
 အိမ်တွင်းအိမ်ပြင်၊ တို့လမ်းခွင်၌၊
 မချင်မရဲ၊ ဝမ်းနဲ့ခက်၊
 မျက်စိမျက်နှာ၊ ညှိုးကြရှာသည်၊
 ရွာဦးပိုင်းမှ၊ သစ်ရှိုင်းထိ။

ငါ့ညီပြောင်ဝင်း၊ မောင်သစ်ဆင်း၊
 မင်း၏သားငယ်၊ နှစ်ဆယ်သက်စစ်၊ သူတို့ခေတ်၌၊
 တိုင်းချစ်ပြည်ခင်၊ မြတ်စေချင်၏၊
 မင်းမြင်ငါကြား၊ စကားဥဒါန်း၊
 ဆန်း၏သတ္တိ၊ ဆန်း၏သမာဓိ၊ ဆန်း၏ပညာ၊
 ဆန်းမှာဆုံပေါင်း၊ ယောကျ်ားကောင်းတို့၊ ခေါင်းဆောင်သဘော၊
 မငဲ့သားချောကို၊
 ပြောလိုက်ပါတိ၊ ဟောပါတိ။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း
(အတိတ်နှင့်ပစ္စုပ္ပန်)

မသိ၍ဆို၊
မလို၍ပြော။

သူ့စိတ်မှာ အလွန်ယဉ်လို့၊
သူ့ဉာဉ်မှာ အလွန်သန့်တယ်၊
ထူးချွန်သဘော။ ။

မသိ၍ထင်၊
မမြင်၍ပြော။

သူ့ဝိညာဉ် မသေပျောက်ပါဘူး၊
မိုးပေါက်လို အစဉ်ကြည်လို့၊
နေခြည်လို အစဉ်လန်းကာ၊
ဖျန်းဆွတ်စိတ်စော။ ။

မင်းသုဝဏ်။

ဇာနည်ပွား

အမိမြေမှ၊ သန့်စင်ကြရာ၊
သူကထူးခြား၊ ဇာနည်ပွား၏။

သူငယ်ဘဝ၊ ဆော့မြူးကြလျှင်၊
သူကငေးကော၊ တနေရာမှ၊
မျက်လွှာမယှက်၊ အတွေးနက်၏။

ကျောင်းသားတကာ၊ ဖွဲ့ရွာသိပ္ပံ၊
ဆည်းပူးကြိုက်၊ သူကထူးချွန်၊
ဇာတိမာန်ပြင်၊ ထက်သန်လုံ့လ၊
ရဲသွေးကြွ၏။

အသက်သုံးဆယ်၊ ဝန်းကျင်ဝယ်၌၊
အရွယ်စက၊ ခေါ်တုံကြလည်း၊
သူကသတ္တိ၊ ရဲရဲငြိလျက်၊
အမိမြန်မာ၊ ရတနာသား၊
ဇာနည်ဖွားဟု၊ ထင်ရှားပီပီ၊
ရွှေသို့ချီ၏။

ဪ...ဇာနည်သတ္တိ၊ တိုင်းမရှိချီ၊
သူ၏မေတ္တာ၊ အထူမှာလည်း၊
နှိုင်းရာမရ၊ ကြီးမားစွကို၊
ကြုံရဘေးရန်၊ အတန်တန်၌၊
နောက်ပြန်မတွန့်၊ ရဲရဲဝံ့သည်၊
သက်စွန့်ခန္ဓာ ကြွေသည့်တိုင်။

နုယဉ်။

၁၉ ဇူလိုင်

ဇူလိုင်ဆယ်ကိုး၊ တပ်လွန်နှိုးသည်၊
ဒို့မျိုးစဉ်ဆက်တိုင်သတည်း။

ဆယ်ကိုးဇူလိုင်၊ မမေ့နိုင်တည့်။

မိုးရက်မိုးခါ၊ ဖြစ်လေပါလည်း၊
ရွှေသာမြင်ကွင်း၊ နံနက်ခင်းနှင့်၊
ယင်းသည့်စနေ၊ ဂြိုဟ်ဆိုးမွေ့ခဲ့။

တွင်းဝန်ရုံးဆီ၊ ဆယ်နာရီနှင့်၊
စွန်းသည်ဟိုဘက်၊ နာရီဝက်တွင်၊
ပြည်တွက်ရေးရာ၊ များဝန်တာကို၊
ဖြာဖြာတနည်း၊ ခေါင်းဆောင်ကြီးတို့၊
စုစည်းတထွေ၊ ဆွေးနွေးနေစဉ်....။

ဂျစ်ကားစိမ်းမှ၊ ဆင်းသက်ကြပြီး၊
လက်မှတော်မီ၊ စတင်ချီလျက်၊

တပ်မည်နံပါတ်၊ 'ဆယ့်နှစ်'မှတ်သည့်၊
စစ်တပ်ဝတ်စုံ၊ အရေခြုံတို့၊
စုပြုံတက်သွား၊ မိနစ်ခြားဝယ်....၊

နားကဲ့မတတ်၊ ဒလစပ်လျှင်၊
ပစ်ခတ်ဆူညံ၊ သေနတ်သံတို့၊
မိုးယံကိုဖောက်၊ လေဝယ်နှောက်သည်....၊
ထက်အောက်ဝန်းကျင် တုန်သတည်း။

ကျည်ပွင့်သံလည်း....၊
မိုးယံကိုဖွင့်၊ လေဝယ်လွင့်သည်၊
ယမ်းပွင့်ယမ်းခိုး ဝေသတည်း။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၊ ပြည့်ချစ်ပန်းနှင့်၊
ခေါင်နန်းစာဆို၊ ဦးဘချိုပြင်၊
ကြည်ညိုဆွမ်း၊ ဦးအားထားသည့်၊
စော်ဘွားမိုင်းပွန်၊ လူရည်ချွန်လှ၊
သခင်မြနှင့်....၊

တက္ကတို့ပြိုင်၊ မန်းဘခိုင်....၊
ကြိုင်လွှင်သတင်း၊ ဦးဘဝင်း....၊
ပျံသင်းဂုဏ်ခြပ်၊ ဦးရာဇတ်တို့၊
ပစ်ခတ်ခံရ၊ ဆောင်ခန်းမဝယ်၊
လဲကျသက်ဆုံး၊ သွေးနီဖုံးသည်....၊
ဆုံးရှုံးခဲ့ရ လေပြီတကား။

ဤသတင်းလျှင်၊

ချက်ခြင်းပျံ့သွား၊ ပြည်သူ့နားသို့၊

သိကြားမကြာ၊ ပြည်လုံးမှာလည်း၊

သည်းညွှာယှက်ပြုန်း၊ ကြိမ်မီးအုံးသို့၊

ယူကျုံးမရ၊ မျက်ရည်ကျခဲ့....၊

တသန့မြော၊ အသေစောဟု၊

သောကလှိုက်ဖို့၊ ရှိုက်ငင်ငိုမိ၊

ရက်ကိုလစား၊ ချိန်တွေများသည်၊

ခုကား ဆယ့်ရှစ်နှစ် တိုင်ခဲ့ပြီ။

ပြည့်လွတ်လပ်ရေး၊ အသက်ပေး၍၊

စတေးခံသွား၊ ခေါင်းဆောင်များတွက်၊

ဒို့ကားတဖန်၊ ဆောင်ရွက်ရန်ကား၊

မိမြန်အတွက်၊ စွမ်းသည့်ဘက်မှ၊

ဆထက်ကြိုးကုတ်၊ အားမာန်ထုတ်၍၊

ဗိုလ်ချုပ်ချမှတ်၊ လမ်းစဉ်မြတ်ကို၊

ကျင့်အပ်လိုက်နာ၊ သွားရန်သာတည်း။

ဆယ့်ကိုးစုလိုင်၊ မမေ့နိုင်တည့်။

ဇူလိုင်ဆယ့်ကိုး၊ တပ်လွန်နှိုးသည်....၊

ဒို့မျိုးစဉ်ဆက် တိုင်သတည်း။

ထွန်းနေနွယ်။

ဥယျာဉ်မူးဇဲ

နေမင်းဝင်သော်၊

ငွေမင်ရွက်ဖြာ၊ သစ်ရိပ်သာဝယ်၊
ညင်သာလျောင်း၍၊ တကိုယ်မွေ့သည်၊
ချမ်းမြေ့ အိပ်စက်ပါပြီလော။

သင်စိုက်ခဲ့သည်၊

ပင်နှံ့ ညိုပြာ၊ ပန်းမာလာကာ၊
ငုံအာလန်းပွင့်၊ ငွါးငွါးစွင့်လျက်၊
ရွှန်းတင့်ဝေဆာ ရှိလေပြီ။

လေပြည်လာ၍၊

ကြည်သာရှင်းသန့်၊ ပန်းရနံ့လျှင်၊
သင်းပျံ့စေ့လည်၊ ကြိုင်လှိုင်စည်သော်၊
ရော်ရည်မျှော်မုန်း၊ သည်အလွမ်းနှင့်၊
စိတ်ဝမ်းညွန့်၊ သင့်ကောင်းမှုကို၊
သာခုသံသာ ခေါ်မိတကား။

ပင်းယုဝေ။

ကျေးဇူးဆပ်ချိန်

မုတ်သုန်နိုးသည့်၊
ဆယ့်ကိုးဇူလိုင်၊ မမေ့နိုင်ချေ၊
မခိုင်စိတ်ဝမ်း၊ မလန်းဘဝင်၊
မရွှင်နှလုံး၊ ပူဆာနုန်းမိ။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၊ ပြည်သူ့ ပန်းတို့၊
သွေးလွှမ်းလူးပေ၊ ခိုင်လုံးကြေသည်၊
ပြေဆည်မတုံ့ နိုင်တကား။

ဪ...ရည်ဝေမျက်လုံး၊
 နှလုံးဆွတ်ကျင်၊ လှိုက်မောရင်နှင့်၊
 မြော်မြင်တသ၊ ဦးနှိုက်ချယ်၊
 တင်းကြအားမာန်၊ ဆန်ကြခေတ်လမ်း၊
 လှမ်းကြရွှေဆီ၊ ဗိုလ်ချုပ်ရည်သည့်၊
 ပြည်ရွာထွန်းသစ်၊ လုပ်သားခေတ်သို့။

အနုပညာ၊ စာပေဂီတ၊
 ဉာဏလုပ်သား၊ ထိုအင်အားလည်း၊
 လှုပ်ရှားပြည့်တွက်၊ လှမ်းပါလျက်တည့်။

လယ်ယာစက်ရုံ၊ အလုပ်ရုံခွဲ၊
 အားကုန်စိုက်ကြ၊
 ကာယလုပ်သား၊ ထိုအင်အားလည်း၊
 တက်ကြွားပြည့်တွက်၊ လှမ်းပါလျက်တည့်။

ပြည်နယ်ပြည်မ၊ မခွဲကြတော့၊
 သွေးမျှစုစည်း၊ တလုံးတည်းဖြင့်၊
 ဆုံဆည်းမျိုးသား၊ ထိုအင်အားလည်း၊
 မြင့်မားပြည့်တွက်၊ လှမ်းပါလျက်တည့်။

မြို့ကျောင်းရွာကျောင်း၊ စာသင်ကျောင်းမှ၊
 ကျောင်းသားလူငယ်၊ မောင်မယ်ရည်တူ၊
 ကြည်ဖြူစိတ်ထား၊ လူငယ်အားလည်း၊
 ဆင့်ပွားပြည့်တွက်၊ လှမ်းပါလျက်တည့်။

ရည်ဝေမျှက်လုံး၊
 နှလုံးဆွတ်ကျွင်း၊ လှိုက်မောရင်နှင့်၊
 မြော်မြင်တသ၊ ဦးနှိုးမျှလျက်....။

အသက်ကိုပေး၊ စတေး၍အပ်၊
 လွတ်လပ်ခဲ့မှု၊ ပြည်ထောင်စုကို၊
 ရုံးစုထိန်းသိမ်း၊ စောင်းမတိမ်းဘဲ၊
 ငြိမ်းချမ်းပြည်သစ်၊ လုပ်သားခေတ်တိုင်၊
 ဆုတ်နစ်မဲ့ကင်း၊ အားမာန်သွင်းလျက်၊
 ပြင်းပြရည်စူး၊ လွန်ကာလူး၍၊
 ကျေးဇူးဆပ်ချိန် တန်ပြီတကား။ ။

ဘုတလင် ချစ်လေး။

ဗ၊ဗ၊—အမှတ် ၆၅ (အရံရန်) ယဉ်ကျေးမှုဌာန၊ ၁၅-၇-၆၄—၂၀,၀၀၀ + ၆—(ရွှေသို့)။

